

Recensie | Beeldende kunst

Galerietips: plezier, verval en pratende schilderijen

Beeldende kunst Uit de vele tentoonstellingen die in galeries te zien zijn, maakt NRC wekelijks een selectie. De meeste exposities zijn zonder afspraak te bezichtigen.

✎ Lucette ter Borg, Paul Steenhuis & Hagar Schuringa

🕒 18 mei 2022 om 16:16 🕒 Leestijd 4 minuten

Vogelkers & lijsterzang, Axel Linderholm.

DOSSIER Galeries

BEELDENDE KUNST

Galerietips: nutteloosheid, eindeloze materie en schattige totems

Uit de vele tentoonstellingen die in galeries te zien zijn, maakt NRC elke twee weken een selectie.

BEELDENDE KUNST

Galerietips: zwarte wol, helden en flessenpost

BEELDENDE KUNST

Galerietips: Zwart land en een magische kalkspuit

[Meer Galeries](#)

Plezier voelbaar in de schilderijen van **Axel Linderholm**

Na enkele jaren geen werk te hebben gemaakt begon de Zweedse Axel Linderholm terug in zijn thuisland weer te schilderen. Daar kon hij zich losmaken van de kunstwereld, waarin hij het gevoel had te moeten voldoen aan bepaalde verwachtingen. Wanneer ik de schilderijen van Linderholm zie in de Amsterdamse galerie Onrust moet ik denken aan een citaat dat ik las van de Schotse schilder [Peter Doig](#): „Schilderen is natuurlijk een hopeloos romantische bezigheid. Het is belangrijk dat je er aardigheid in houdt. En of het nu gaat om Matisse of Jimmy Cliff of volkskunst, een schilder moet altijd blijven terugkeren naar wat hem inspireert. Anders raakt hij verloren.”

Het plezier is voelbaar in de schilderijen van [Axel Linderholm](#) (1981, Stockholm). In zijn werk blijft hij dicht bij zichzelf. Zo schildert hij wat hij waarneemt in zijn eigen omgeving. Ondertussen zijn de schilderijen absoluut geen een-op-een-vertaling. Linderholm neemt altijd zijn eigen herinneringen en observaties als uitgangspunt. De groenblauwe tinten, die steeds terugkeren in Linderholms werk, geven je het idee van continue avondschemer. In het werk *Vogelkers & lijsterzang* weerspiegelt de maan in een meer. Op de voorgrond staan grote donkerblauwe bollen. Misschien zijn het planten. Een blote vrouw passeert. Het werk ademt iets eenzaam.

Er zijn werken met een dikke laag olieverf op de houten platen waarop Linderholm zijn schilderijen maakt. In andere werken trekken juist subtielere lijnen de aandacht, zoals die van de kerktoren op *Forest idyll*. De scherpe punt van de toren verdwijnt in de rij achterliggende bomen. Het is simpel, maar ook zeer treffend. Gezamenlijk functioneren de werken bijna als een film, of een reis. Linderholm voert je langs verlaten parkeerplaatsen, bossen, meren en woonkamers. Opdoemende figuren doen soms denken aan die van de Noorse schilder Edvard Munch. Het zal de combinatie van vorm en landschap zijn.

Het is duidelijk dat Linderholm goed gekeken heeft naar zijn omgeving en naar andere kunstenaars. Tegelijkertijd zijn de schilderijen van Linderholm verrassend en compleet eigen.

Hagar Schuringa

Maalstroom van Axel Linderholm t/m 18 juni in galerie Onrust, Amsterdam. Inl:

galerieonrust.nl

